

Als nascuts després (Bertold Brecht)

Certament, visc en uns temps molt foscos!
La paraula innocent és insensata. Un front net
Demostra insensibilitat. Aquell que riu
No ha sabut encara
La terrible notícia.

Quina mena de temps, en els quals
Parlar d'arbres és gairebé un crim
Perquè implica silenci sobre tants delictes!
Aquell que camina tranquil pel carrer
Potser es inaccessible als seus amics
Que es troben en dificultats.

Vaig arribar a les ciutats a l'hora del desordre
Quan regnava la fam. Vaig arribar entre els homes a l'hora de la revolta
I em vaig revoltar amb ells.
Així va passar el temps
Que em va ser donat a la terra.

Al meu temps els camins conduïen al llot
La parla em delatava als botxins.

Jo poc podia fer-hi. Però els qui governaven
Se sentien mes segurs sense mi. Jo m'ho pensava.
Així va passar el temps
Que em va ser donat a la terra.

Malgrat tot, ho sabem:

També l'odi contra la baixesa

Endureix les faccions.

També la ràbia contra la injustícia

Fa més ronca la veu. Ai! Nosaltres

Que volíem preparar el terreny per a l'amabilitat

No vam poder ser amables.

Però vosaltres, quan haurà arribat l'hora

Que l'home esdevindrà un ajut de l'home,

Recordeu-nos

Amb indulgència.